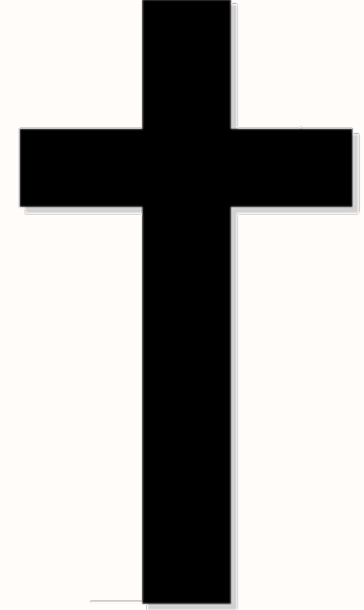
2.1. Hıristiyanlığın Tarihçesi

Doğduğu Zemin:

- Hıristiyanlığın doğduğu zeminde Yahudilik ve diğer kültürlerin etkisi önemlidir.
- Bu dönemde birbirinden farklı birçok Yahudi mezhebi bulunmaktaydı.
- Grek, Roma, Helenistik ve Pagan (Putperest) kültürleri de Hıristiyanlığın oluşmaya başladığı dönemde etkili olmuştur.

Doğuşu:

- Hıristiyanlar dinlerinin kurucusu olarak Hz. İsa'yı görürler.
- Hıristiyanların bir çoğuna göre Hz. İsa mucizevi bir kimliğe sahip, tanrısal özellikleri olan bir kişiliktir.

Hz. İsa'nın doğumu tablosu

- Hz. İsa’nın yaşadığı dönemde farklı Yahudilik anlayışlarının olduğu görülmektedir.

- Hz. İsa, söylemlerinden rahatsız olan Yahudi din adamlarının kışkırtması ve Romalıların infaz etmesi sonucu çarmıh hadisesiyle karşı karşıya kalmıştır.

- Hz. İsa sonrası dönemde Hıristiyanlık en genel hatlarıyla ikiye ayrılmıştır:

Yahudi-Hıristiyanlığı

Hz. İsa'nın Musa şeriatine sadık bir Yahudi gibi yaşaması sebebiyle Musa şeriatine uymayı öğütleyen ve İsa'nın beklenen Mesih olduğuna inanan akıma Yahudi-Hıristiyanlığı denir.

Gentile-Yahudiliği

(Yahudi olmayan/ Putperest kökenli Hıristiyanlar):

- Kurtuluş için Musa şeriatine uymanın şart olmadığını, sadece İsa'nın insanlığın günahları için kurban olduğuna iman etmenin yeterli olduğunu kabul eden akımdır.
- Bu akımın başını, Tarsuslu Pavlus çekmektedir.
- Günümüzdeki tüm Hıristiyan mezhepleri, Gentile Hıristiyanlığının devamıdır.

Pavlus:

1

Başlangıçta İsa'ya inananlara zulmeden Pavlus sonradan Hıristiyan olmuştur.

2

Musa şeriatının esnetilmesinde, Tanrı yerine İsa'yı merkeze alan Hıristiyanlık yorumunun ve tanrısal özelliğe sahip İsa düşüncesinin ortaya çıkmasında önemli rolü olmuştur.

3

Hıristiyanlığın paganlar arasında yayılması için yolculuklara çıkmış ve misyonerlik yapmıştır.

(Pavlus’un üç misyon yolculuğunun haritası)

(Hıristiyanlığın yayılışını gösteren harita)

Hz. İsa

Hıristiyanlar, MÖ. 5 veya 4 yılında doğan Hz. İsa'yı, Hıristiyanlığın kurucusu olarak kabul ederler.

Havariler Dönemi

Hz. İsa'nın takipçilerinin Hz. İsa sonrası bu dinin yönelimi hakkında karar vermek zorunda kaldıkları dönemdir.

Konstantin'den Büyük Gregory'ye.

Hıristiyanlık Roma İmparatorluğu'nda Konstantin'in ilan ettiği Milan Fermanı'na (313) kadar illegal bir din olarak kabul edilmiştir.

Bu ferman ile beraber imparatorlukta Hıristiyanlara yapılan takibat son bulmuştur.

Bu dönemde İsa'nın Tanrı olmadığını söyleyen Arius (ö. 336) ile İsa'nın Tanrılığını savunan Athanasius'un (ö. 373) (Atanasius) görüşleri karşı karşıya gelmiştir.

İznik Konsili'nde (325) Athanasius'un görüşü kabul edilmiştir.

Ardından da 395 yılında I. Theodosius, Hıristiyanlığı Roma'nın resmî dini olarak ilan etmiştir.

Ortaçağ Dönemi

Bu dönemde Papalık makamı ile imparatorluklar birleşerek, kilise-devlet bütünleşmesi meydana gelmiştir.

Bu durum, Slavların Hıristiyanlaştırılmasında olduğu gibi misyonerlik faaliyetleri için olumlu sonuçlar doğurmuştur.

Zira Papalık, devlet güçlerini de yanına alarak misyonerlik faaliyetlerini artırmıştır.

İkon kırıcılığı olarak adlandırılan ve İmparator III. Leon’un, 730’larda kiliselerde bulunan aziz ve şehitlerin suretlerinin (ikon) kırılmasını emrettiği olay, dönemin en ciddi problemlerinden biridir.

1054 yılında Katolik ve Ortodoks Kiliselerinin birbirini aforoz etmeleri; 1096-1272 yılları arasında gerçekleşen Haçlı Seferleri; Kilisenin çok fazla dünyevileşmesine karşı akımların oluşması, Ortaçağ'ın önemli olgularındandır.

Modern Dönem

Dini anlamdaki açıklamaların yetersiz kaldığı ve Hıristiyanlığın temel öğelerinden uzaklaşıldığı şeklindeki söylemler etrafında, Reform hareketlerinin başladığı görülür.

Bu hususta Martin Luther (ö. 1546), reform hareketlerinin öncülüğünü yapmıştır.

18. yüzyıldaki Batı Aydınlanması ile kilise teolojik konularda bilim ve felsefenin kendine yönelttiği sorulara cevap vermekte zorluk yaşamıştır.

Sonraki süreçte de misyonerlik, diyalog ve ekümeniklik adı altında modern dünyada varlığını sürdürmektedir.